

ния! отначало бикъ го гони. Той успѣва да се скрие въ кладенецъ, да се улови за шубръкитѣ въ кладенеца. По листата на шубръкитѣ вижда капчици медъ и се радва, че нѣма да умре отъ гладъ. Но после изкачатъ отнѣкъде две мишки, които идватъ да прегризятъ клончетата, за които той се е хваналъ и виси. И най-после, когато достига крайния предѣлъ на своя животъ, той вижда, че долу го чака змей съ отворена уста. — Въ младинитѣ си, хората виждатъ само бика надъ главитѣ си и сж недоволни, че не могатъ да проявятъ юначеството си. Бикътъ, кладенецътъ, змеятъ представятъ неблагоприятнитѣ условия на живота.

Ще ви приведа още единъ примѣръ изъ живота на хората, който говори за неблагоприятнитѣ условия, въ които тѣ често попадатъ. Единъ български сждия отивалъ единъ день да прави нѣкъде огледъ. Трѣбвало да мине презъ една гора. Това се случило презъ единъ зименъ, студенъ день, когато земята била покрита съ снѣгъ. По пжтя го настинала глутница вълци. Той хукналъ да бѣга и едва успѣлъ да се качи на една голѣма круша: мислилъ, че така ще надхитри вълцитѣ. Като го видятъ на дървото, тѣ ще обиколятъ единъ-два пжти около него и ще се разбѣгатъ. Обаче, не излѣзло, както мислилъ. Вълцитѣ налягали около дървото, и така прекарвали цѣлата нощъ. Сждията се принудилъ да прекара нощта на дървото, дето почти замръзналъ. На сутринта вълцитѣ се разбѣгали, и следъ това дошли хора отъ близкото село да го спасятъ. Тѣ едва могли да разтворятъ вкоченясалитѣ му ржце, съ които билъ заловенъ за клонищата на дървото, за да го свалятъ на земята и спасятъ отъ явна смъртъ. Това е едно изключително събитие въ живота на човѣка, което почти изглежда като анекдотъ.

Ще приведа още единъ подобенъ примѣръ. Единъ младъ виртуозъ, но беденъ, неизвестенъ още на свѣта, тръгналъ съ своята цигулка да дава концерти. Като пжтувалъ отъ градъ въ градъ, и отъ село въ село, трѣбвало единъ студенъ зименъ день да мине презъ една гжста гора самъ, отникого не придружаванъ. Дебелъ снѣгъ покривалъ земята. Както вървѣлъ, отъ гората нѣкъде излѣзли нѣколко вълка и го последвали. Като се видѣлъ въ това положение, той разбралъ, какво го очаква и си казалъ: И така смъртта ме дебне, но поне ще извадя цигулката си да посвирия. Започналъ да свири и да върви. И вълцитѣ вървѣли следъ него. Наблизо въ гората селяни сѣкли дърва. Като чули, че